

**Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився
31 грудня 2018 року Товариства з обмеженою відповідальністю
«Компанія з управління активами «Стратегія розвитку»**

1. Інформація про компанію з управління активами

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Стратегія розвитку», скорочена назва ТОВ «КУА «Стратегія розвитку» (далі Товариство) засновано згідно з рішенням Установчих зборів учасників від 13.09.2011 р. (Протокол №1).

Товариство зареєстровано Святошинською районною у м. Києві державною адміністрацією 15.09.2011 р., номер запису у єдиному реєстрі 1 072 102 0000 026769. Країна реєстрації – Україна.

ТОВ «КУА «Стратегія розвитку» створене згідно з Законами України «Про господарські товариства», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

Ідентифікаційний код ЄДРПОУ Товариства: 37833649.

Юридична адреса: 01133, м. Київ, вул. Щорса, буд.31.

Фактична адреса: 01133, м. Київ, вул. Щорса, буд.31.

Організаційно-правова форма господарювання - товариство з обмеженою відповідальністю.

Керівником Товариства є директор – Петльовський А.Л.

Основними видами діяльності Товариства є:

Код КВЕД 2010	Види діяльності
66.19	Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення
64.99	Надання інших фінансових послуг
66.30	Управління фондами

Ліцензії та інші дозвільні документи:

Підприємство має ліцензію Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) серії АД № 034311 (рішення від 22.12.2011 р. № 1166, строк дії ліцензії - необмежений).

Свідоцтво про членство в Українській асоціації інвестиційного бізнесу (протокол №66л-0/11 від 05.12.2011 року).

У звітному році Товариство здійснювало управління активами двох корпоративних інвестиційних фондів:

- ПАТ «ЗНВ КІФ «Акорд-Фінанс»
- ПАТ «ЗНВ КІФ «Ріелті-Актив».

Підприємство не має відокремлених підрозділів.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 року та 31 грудня 2017 року складала 6 та 7 осіб, відповідно.

Станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2018	31.12.2017
	%	%
ТОВ «Компанія «Деметра», код ЄДРПОУ	100	100
Всього:	100	100

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного відображення та подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме: доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Дата переходу на МСФЗ є 01 січня 2014 року.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

2.2.1. В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт **МСФЗ 16 «Оренда»**, який набуває чинності 01 січня 2019 року.

МСФЗ 16 «Оренда» встановлює для орендарів єдину модель обліку оренди і немає необхідності визначати класифікацію оренди, всі договори оренди відображаються у звіті про фінансовий стан шляхом визнання активів у формі права користування і зобов'язань з оренди.

Керівництво Товариства прийняло рішення про те, що МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовується.

Товариство орендує офісне нежитлове приміщення, в якому знаходиться офіс згідно договору оренди без номеру від 01 березня 2018р. (орендодавець ПрАТ «Укргіпроцукор», ідентифікаційний код 00334416). Термін дії договору закінчується 28 лютого 2019р. Товариство вважає, що застосування МСФЗ 16 «Оренда» відносно цього договору не буде мати суттєвого впливу на фінансову звітність. Новий договір оренди буде заключено 1 березня 2019р. Наразі невідомі його умови і тому Товариство не може провести розрахунок показників, як того вимагає МСФЗ 16 і зробити висновок, наскільки суттєвим буде його вплив.

2.2.2. КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток»(набуває чинності з 01січня 2019р.). Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб використовуваний компанією підхід ґрунтувався на тому, що краще прогнозує результат вирішення невизначеності. Зокрема, компанія повинна враховувати те, як по її очікуванням податкові органи будуть проводити перевірку податкового обліку і трактувань. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб компанія виходила з того, що податкові органи перевіряють всі суми, які вони має право перевірити, і ознайомляться з усією пов'язаною інформацією при проведенні своєї перевірки. Компанії повинні враховувати ймовірність того, що податкові органи будуть приймати або відхиляти невизначені податкові трактування, при цьому обліковий процес буде визначатися цією оцінкою податкових органів. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає від компанії необхідної переоцінки (зміни) судження або оцінка, в разі зміни фактів і обставин, на яких ґрунтувалося це судження або оцінка, а також в результаті отримання нової інформації, яка впливає на судження або оцінку. Будь-які такі зміни повинні враховуватися в подальшому (перспективно) відповідно до МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». У таких випадках компанії повинні застосовувати стандарт МСБО 10 «Події після звітного періоду», щоб визначити, чи є зміна, що відбулася після звітного періоду, коригуючих або нерегульованим подією. Стандарт не застосовано достроково.

2.2.3. Поправка до МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства і спільні підприємства» - 14А. Організація застосовує МСФЗ 9 також до інших фінансових інструментів в асоційованому або спільному підприємстві, до яких не застосовується метод участі в капіталі. До них відносяться довгострокові вкладення, які, по суті, складають частину чистих інвестицій організації в асоційовану компанію або спільне підприємство. Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосована, вплив на фінансову звітність відсутній, оскільки не має на балансі зазначених фінансових інструментів.

2.2.4. Поправка до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Поправка дозволяє застосовувати модель амортизованої вартості до фінансових інструментів, які мають опцію дострокового погашення, незалежно від того, що при достроковому погашенні може виникнути компенсація (як позитивна, так і негативна). Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосована, вплив на фінансову звітність відсутній, оскільки не має зазначених фінансових інструментів.

2.2.5. Поправка до МСБО 19 «Виплати працівникам». Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам» стосуються порядку обліку компаніями пенсійних

програм з визначеною виплатою. Якщо до програми вносяться зміни (програма скорочується або по ній відбувається розрахунок), МСБО 19 вимагає від компанії переоцінки її чистих активів або зобов'язань за встановленими виплатами. Поправки вимагають від компанії використовувати нові припущення, використані при проведенні переоцінки, щоб визначити вартість послуг поточного періоду і чистий відсоток на залишок звітного періоду після зміни програми з визначеною виплатою. Достроково примітка Товариством не застосована, вплив на фінансову звітність відсутній, оскільки Товариство не має пенсійних програм.

2.2.6. Поправка до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» - 42А. Якщо сторона угоди про спільне підприємство (як цей термін визначено в МСФЗ 11 "Спільна діяльність") отримує контроль над бізнесом, який є спільною операцією (як цей термін визначено в МСФЗ 11), і при цьому мала права на активи і несла відповідальність за зобов'язаннями, пов'язаними з цією спільною операцією, безпосередньо до дати придбання, то дана угода є об'єднанням бізнесів, які здійснюються поетапно. Отже, набувач повинен застосовувати вимоги щодо об'єднання бізнесів, здійснюваного поетапно, включаючи переоцінку часток участі в спільних операціях, що були раніше, у спосіб, передбачений в пункті 42. При цьому набувач повинен переоцінити всю наявну раніше частку участі в спільних операціях. Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосована, вплив на фінансову звітність відсутній, оскільки у підприємства відсутні угоди про спільну діяльність.

2.2.7. Поправка до МСФЗ 11 «Спільна діяльність» - ВЗЗСА. Сторона, яка є учасником спільних операцій, але не має спільного контролю, може отримати спільний контроль над спільними операціями, діяльність в рамках яких є бізнес, як цей термін визначено в МСФЗ 3. У таких випадках частки участі в даній спільній операції, що були раніше, не переоцінюються. Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосовується, вплив на фінансову звітність відсутній, оскільки у підприємства відсутні спільні операції.

2.2.8. Поправка до МСБО 12 «Податки на прибуток» - 57А. Організація повинна визнати наслідки з податку на прибуток, пов'язані з дивідендами, як вони визначені в МСФЗ 9, коли вона визнає зобов'язання сплатити дивіденди. Наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів пов'язані більш безпосередньо з минулими операціями чи подіями, які генерували розподіл прибутку, ніж з розподілами на користь власників. Тому організації слід визнавати наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів у складі прибутків або збитків, іншого сукупного доходу або в капіталі відповідно до того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події. Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосовується, вплив на фінансову звітність відсутній, тому що рішення щодо сплати дивідендів не приймалось.

2.2.9. МСБО 23 «Витрати на позики. Тією мірою, в якій організація запозичує кошти на спільні цілі і використовує їх для отримання кваліфікованого активу, організація повинна визначити суму витрат за запозиченнями, дозволену для капіталізації, шляхом множення ставки капіталізації на суму витрат на даний актив. Ставка капіталізації визначається як середньозважене значення витрат за

запозиченнями стосовно всіх позик організації, що залишаються непогашеними протягом періоду. Однак організація повинна виключити з даного розрахунку суму витрат за запозиченнями стосовно позик, отриманих спеціально для придбання кваліфікованого активу, до завершення практично всіх робіт, необхідних для підготовки цього активу до використання за призначенням або продажу. Сума витрат за запозиченнями, яку організація капіталізує протягом періоду, не повинна перевищувати суму витрат за запозиченнями, понесених протягом цього періоду. Дата застосування – з 01 січня 2019р. Достроково примітка Товариством не застосовується, вплив на фінансову звітність відсутній, так як кошти не позичались.

2.2.10. МСФЗ 17 «Страхові контракти» - стандарт, що замінить МСФЗ 4 «Страхові контракти». Дата застосування – з 01 січня 2021р. Стандарт Товариством не застосовується, оскільки не займається страховою діяльністю.

2.2.11. Концептуальні основи фінансової звітності. Введено концепцію діяльності керівництва в інтересах власників і уточнено інформацію, що виникає в зв'язку з цим. Повернуто концепцію обачності, яка підтримує нейтральність інформації і тому описує обачність як «обережність при винесенні суджень в умовах невизначеності». Невизначеність оцінки є фактором, який може вплинути на достовірне надання інформації.

Суб'єкт, що звітує - це організація, яка за власною ініціативою складає або зобов'язана складати фінансову звітність і не обов'язково є юридичною особою. Актив - існуючий економічний ресурс, контрольований організацією в результаті минулих подій. Економічний ресурс - це право, яке може принести економічні вигоди. Зобов'язання - існуючий обов'язок організації передавати економічний ресурс в результаті минулих подій. Зобов'язання - це обов'язкова відповідальність, якої у організації відсутня практична можливість уникнути. Визнання - це процес фіксації для включення в звіт про фінансовий стан або в звіт (и) про фінансові результати статті, яка відповідає визначенню активу, зобов'язання, капіталу, доходів або витрат. Припинення визнання - це виключення повністю або частково визнаної активу або зобов'язання зі звіту про фінансовий стан організації.

Введено дві категорії методів оцінки: Оцінка на основі історичної (первісної) вартості. Показники історичної вартості надають інформацію про об'єкти обліку, яка формується на основі історичної (первісної) суми операції або події. Оцінка на основі поточної (переоціненої) вартості. Показники поточної вартості надають грошову інформацію про об'єкти обліку, оновлену для відображення поточних умов на дату оцінки. Методи оцінки цієї категорії можуть включати справедливу вартість, цінність використання, вартість виконання і поточну вартість.

Введено термін «звіт (и) про фінансові результати» для позначення Звіту про прибутки і збитки разом зі Звітом про ІСД. Звіт про прибутки та збитки є основним джерелом інформації про фінансові результати компанії. За замовчуванням всі доходи і витрати повинні бути відповідним чином класифіковані і включені в звіт про прибутки і збитки.

Вводиться в дію з 01 січня 2020 р. Достроково не застосовується.

Керівництво та управлінський персонал проводять дослідження щодо ефекту потенційного впливу на фінансову звітність.

2.2.12. Поправки, пов'язані з вступом в силу МСФЗ 16 «Оренда» (МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу», МСБО 16 «Основні засоби», МСБО 1 «Подання фінансової звітності», МСФЗ 1 «Перше застосування МСФЗ», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості», МСФЗ 15 «Виручка по контрактах з клієнтами», МСБО 2 «Запаси», МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів», МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів», МСБО 23 «Витрати на позики», МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», МСБО 38 «Нематеріальні активи», МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», МСБО 41 «Сільське господарство»). Поправки відображено в складі стандарту 16 «Оренда». Вводяться в дію з 01 січня 2019р. Дostroково Товариство їх не застосовує. Наразі проводяться розрахунки щодо ефекту їх потенційного впливу на фінансову звітність.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена (складена) 21 січня 2019 року і засвідчена підписами осіб, наділених владними повноваженнями, які підтверджують, що вони несуть відповідальність за цю фінансову звітність.

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску з метою оприлюднення директором Товариства 22 лютого 2019 року та підписана директором та головним бухгалтером Товариства. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

2.7. Економічне середовище, в умовах якого Товариство проводить свою діяльність

Свою діяльність Товариство проводить в Україні.

ТОВ «КУА «Стратегія розвитку» функціонує в не стабільному середовищі, що пов'язано з економічною кризою, політичною нестабільністю, продовженням збройного конфлікту на сході України, відносно високою інфляцією та високими процентними ставками. Ситуація ускладнюється суттєвими коливаннями валютного курсу національної валюти. Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється.

У 2017-2018 роках українська економіка почала демонструвати деякі ознаки поживлення, такі, як уповільнення темпів інфляції, зниження темпів знецінення гривні по відношенню до основних іноземних валют, зростання міжнародних резервів Національного банку України і загальне поживлення ділової активності.

Стабільність української економіки в подальшому значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, що будуть вживатися Урядом України а також від змін та проведення реформ у податковій, юридичній, регулятивній та політичних сферах.

Водночас не існує чіткого уявлення про те, що саме робитиме Уряд для подолання кризи. У зв'язку з цим керівництво Товариства не може достовірно оцінити ефект впливу поточної економічної ситуації на майбутній фінансовий стан Товариства. У результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції та можливість збереження вартості його активів. Ця фінансова звітність не включає жодних коригувань, які можуть виникнути в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

Керівництво впевнене, що воно вживає та буде вживати всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності Товариства та отримання доходів.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків та інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні

фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій та умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначити категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Товариство отримує основний дохід від діяльності з управління активами. Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

Керівництвом Товариства було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється).

МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Положення цього стандарту суттєво не вплинуло на фінансову звітність Товариства з огляду на відсутність фінансових інструментів, оцінка та класифікація яких змінилися б.

МСФЗ 9 в редакції, що діє з 01 січня 2018 року та оприлюднено МФУ України в грудні 2017 року вводить також нову модель для визнання збитків від знецінення – модель очікуваних кредитних збитків.

Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у примітці 3.3.3.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та формі Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)» передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.2, 6.3 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень та витрат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Згідно МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку, тобто на дату, коли актив або зобов'язання будуть передані Товариству (визнання інструменту), або з якого актив або зобов'язання передаються Товариством (припинення визнання інструменту).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяте зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. *Грошові кошти та їхні еквіваленти*

Грошові кошти складаються з готівки в касі, коштів на поточних рахунках та депозитів до запитання.

Термін МСФЗ «депозит до запитання» відповідає терміну «депозит на вимогу», який застосовується у банківському законодавстві. Відповідно до пункту 1.1 Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 03.12.2003 № 516, «вклади (депозити) на вимогу – це грошові кошти або банківські метали, що розміщені вкладниками в банках на умовах видачі вкладу (депозиту) на першу вимогу вкладника або здійснення платежів за розпорядженням власника рахунку».

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті (у звітному році та попередніх використовувалась національна валюта).

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних та депозитних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. *Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю*

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить дебіторську заборгованість та векселі.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

До дебіторської заборгованості відносяться також попередні оплати, перераховані постачальникам за ще не отримані товари або послуги (згідно укладених угод постачання здійснюється в місяці, наступному після оплати).

Облік дебіторської заборгованості ведеться Товариством у розрізі контрагентів та договорів.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, Товариство відносить акції та паї (частки) господарських товариств.

Протягом звітного року Товариство не проводило операцій з вказаними активами і не має їх на балансі, тому облікові політики не наводяться.

3.3.5. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою собівартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.6. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року. Встановлений рівень суттєвості для визнання необоротних активів встановлено у розмірі 1000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом протягом строку корисного використання об'єкта, який визначається при введенні його в експлуатацію. Строки корисного використання:

машини та обладнання	6 років
комп'ютерна техніка	2,5 роки
меблі та приладдя	4 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу протягом строку корисного використання об'єкта. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство знімає методом «сторно», якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в

майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо оренди

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда.

Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто

більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховується виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.7.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.7.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує внески до Пенсійного фонду на заробітну плату працівників. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати. Такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна плата.

3.8. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.8.1. Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.2. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посиляється на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операцій, що не регламентуються МСФЗ Товариство не здійснювало.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим

інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

4.3. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.4. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, яка обліковується по амортизованій собівартості та визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових

умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не змінити здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

4.6. Судження щодо визнання економіки у стані гіперінфляції, відповідно до положень МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції».

Відповідно до пункту 3 МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища країни. Ці характеристики є кількісними та якісними.

Щодо аналізу кількісного фактору. Статистичні дані Міністерства статистики України свідчать, що кумулятивний приріст інфляції за останні три роки склав 40,32%. Цей показник не вище за 90%. Товариство очікує, що згідно прогнозів НБУ за результатами 2019 року рівень інфляції зменшиться. Тобто у наступні роки кумулятивний рівень інфляції за останні три роки не буде перевищувати 100%.

Аналіз якісних факторів пункту 3 МСБО 29 також не дає аргументованих доказів того, що економіка України у звітному періоді є гіперінфляційною, а саме:

- немає офіційно підтвердженої інформації, що основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті і що суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;

- немає офіційно підтвердженої інформації і даних, що основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті.

- відсоткові ставки, реальна заробітна плата та ціни формуються ринком (тобто через попит та пропозицію) і не обов'язково індексуються згідно індексу інфляції. Індексації підлягає лише частка заробітної плати і лише при деяких умовах;

- немає офіційно підтвердженої інформації та спостереження, що продаж та придбання на умовах відстрочки платежу підприємствами здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким.

До того ж МСБО 29 не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати показники фінансових звітів, згідно з цим Стандартом, є питанням судження управлінського персоналу підприємства.

Отже, здійснивши аналіз кількісного та якісних факторів, Товариство дійшло висновку щодо недостатності характеристик, які свідчать, що загальний стан економіки країни є гіперінфляційним. Тому управлінським персоналом було прийняте рішення не застосовувати за результатами 2018 року норми МСБО 29 і не здійснювати перерахунок показників фінансової звітності.

Але, поряд з тим, підприємство буде слідкувати за рівнем інфляції протягом 2019 та наступних років, враховуючи, що функціональною валютою підприємства є українська гривня.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду використовуючи наступні методики оцінювання та методи оцінки:

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти, депозити до запитання	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Торгова та інша дебіторська заборгованість	Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Залишки активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю станом на 31 грудня 2018 року в Товаристві відсутні.

5.3. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Переміщення між рівнями ієрархії протягом звітного 2018 року та попереднього 2017 року не було.

5.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю:

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2017	2018	2017
1	2	3	4	5
Грошові кошти	299	11	299	11

*В даній таблиці балансова вартість – це вартість активів до їх переоцінки за справедливою вартістю.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 7.3.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2018р.	2017р.
Дохід від надання послуг з управління активами КІФ	991	895
Всього доходи від реалізації	991	895

6.2. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2018р.	2017р.
Доходи від реалізації фінансових інвестицій	7 526	7 516
Інші операційні доходи	8	-
Всього: інші доходи	7 534	7 526
Інші витрати		
Витрати від реалізації фінансових інвестицій	7 526	7 516
Інші витрати	-	-
Всього: інші витрати	7 526	7 516

6.3. Адміністративні витрати

	2018р.	2017р.
Матеріальні витрати	11	9
Витрати на персонал	397	379
Відрахування на соціальні заходи	87	83
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	21	14
Інші операційні витрати	349	296
<i>в тому числі:</i>		
Витрати на охорону	6	6
Витрати на зв'язок, інтернет	22	20

Консультаційно-інформаційні послуги, в т.ч. членські внески УАІБ	138	88
Витрати на оренду офісу	174	167
Послуги Зберігача та торговця ЦП	2	4
Послуги банків	2	3
Послуги виготовлення ключів ЕПЦ, заправки картриджів, ремонту офісного обладнання	5	8
Всього адміністративних витрат	865	781

6.4. Фінансові доходи та витрати

	2018	2017
Фінансові доходи	0	0
Фінансові витрати	0	0

Доходи та витрати по операціях з фінансовими активами (продаж) в Звіті про фінансові результати не згортаються, а відображаються окремо: в доходах відображено вартість реалізації фінансових активів, в витратах – собівартість реалізації фінансових активів.

До складу інших операційних доходів включено відсотки у розмірі 8 тисяч гривень нараховані та сплачені банком на залишки грошових коштів на рахунок в банку.

Інших витрат протягом звітнього року не було.

За результатами фінансово-господарської діяльності за 2018 рік Товариство одержало прибуток (до нарахування податку на прибуток) у розмірі 134 тис. грн., що на 10 тис. грн. більше ніж у попередньому році. На розмір прибутку вплинуло збільшення розміру послуг за управління активами інститутів спільного інвестування.

Наростаючим підсумком чистий прибуток Товариства станом на звітну дату склав 307 тис. грн.

В звітному році дивіденди не нараховувались і не виплачувались.

6.5. Податок на прибуток

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період, тис. грн.:

	31.12.2018	31.12.2017
Прибуток до оподаткування	134	124
Податкова ставка	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою	24	22
Податковий вплив постійних різниць	0	0
Витрати з податку на прибуток	24	22
Поточні витрати з податку на прибуток	24	22
Відстрочений податок на прибуток	0	0
Тимчасові різниці, які підлягають вирахуванню:	0	0

Згідно пункту 134.1.1 ПКУ Товариство в 2015 році прийняло Рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування яке продовжує діяти і в 2018 році.

6.6. Нематеріальні активи

За історичною вартістю	Нематеріальні активи
31 грудня 2017 року	3
Надходження, вибуття	0
31 грудня 2018 року	3
Накопичена амортизація	
31 грудня 2017 року	3
Нарахування за рік	0
31 грудня 2018 року	3
Чиста балансова вартість	
31 грудня 2018 року	0
31 грудня 2017 року	0

Нематеріальний актив не підлягає амортизації.

Обмеження права власності на нематеріальні активи у Товариства відсутні.

Відсутні контрактні зобов'язання, пов'язані з придбанням нематеріальних активів.

6.7. Основні засоби

В складі основних засобів в Товаристві рахуються ком'ютерна та офісна техніка (розділ машини та обладнання), меблі та приладдя.

Розкриття інформації по основним засобам:

За історичною вартістю	Машини та обладнання	Меблі та приладдя	Всього
1	2	3	4
Справедлива вартість на 01.12.2017	80	12	92
Надходження	17	0	17
Вибуття	0	0	0
31 грудня 2018 року	97	12	109

Накопичена амортизація			
31 грудня 2017 року	44	7	51
Нарахування за рік	19	2	21
Вибуття	0	0	0
31 грудня 2018 року	63	9	72
Чиста балансова вартість			
31 грудня 2018 року	34	3	37
31 грудня 2017 року	36	5	41

Станом на 31 грудня 2018 та 2017 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 34 тис. грн. та 33 тис. грн. відповідно.

Переоцінка основних засобів протягом звітного періоду не проводилась.

Зменшення корисності та відновлення корисності не відбувалось.

Основні засоби, щодо яких могли б існувати передбачені чинним законодавством обмеження володіння, користування та розпорядження відсутні.

Основні засоби, що тимчасово не використовуються (консервація, реконструкція, тощо) відсутні.

Крім того, в Товаристві рахуються несуттєві основні засоби (вартістю < 1000 грн. за одиницю виміру). Дані основні засоби були введені в експлуатацію а їх вартість списана на витрати Товариства. Всього на звітну дату в Товаристві рахується основних засобів з несуттєвою вартістю на суму 38 тис. грн.

6.8. Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запасами визнаються активи Товариства, які утримуються з метою надання послуг та забезпечення функціонування офісу та його обладнання. Запаси відображено в балансі Товариства по собівартості (найменша величина). При вибутті запасів у виробництво або іншому вибутті їх оцінка здійснюється за методом ФІФО та базується на припущенні, що запаси використовуються у тій послідовності, в якій вони надійшли в Товариство. Малоцінні та швидкозношувані предмети списуються на витрати в момент їх повного використання.

Інформація про запаси:

	31.12.2018р.	31.12.2017р.
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	3	3
Всього запаси	3	3

6.9. Грошові кошти

Станом на 31.12.2018 року грошові кошти Товариства складаються з грошей на поточному та депозитному рахунках до запитання.

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Рахунки в банках	5	6
Банківські депозити до запитання	294	5
Всього	299	11

Поточний рахунок відкрито в АТ «Райффайзен банк Аваль».

Звіт про рух грошових коштів складено за прямим методом. У складі статті Звіту про рух грошових коштів «Інші витрачання» відображено комісію банку за проведені платежі та підтримку системи «Клієнт-банк» у розмірі 3 тис. грн.

В Товаристві в 2015 році було віднесено на рахунок претензій грошові кошти у розмірі 1 тис. грн., розміщених в ПАТ «Радикал Банк» в зв'язку з відкритою процедурою його ліквідації. На 31 грудня 2018 року процедуру ліквідації банку не закінчено, в зв'язку з чим в балансі Товариства грошові кошти по цьому банку відображені за нульовою вартістю.

6.10. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

Станом на 31 грудня 2018 року Товариство має поточну дебіторську заборгованість, що відображається по амортизованій собівартості, та представлена в наступній таблиці:

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Дебіторська заборгованість	7 527	7 527
Торгова дебіторська заборгованість	90	223
Очікувані кредитні збитки щодо дебіторської заборгованості	- 1	- 1
Дебіторська заборгованість по розрахункам з постачальниками	20	21
Балансова вартість всього:	7 636	7 770

Дебіторська заборгованість у розмірі 7526 тис. грн. виникла у серпні 2018 року від продажу векселів ТОВ «БК «Чабаниміськбуд» за договором купівлі-продажу цінних паперів №БВ-221/18 від 28.08.18р., термін погашення заборгованості 1-е півріччя 2019р.

28 серпня 2018 року було укладено договір застави векселів №2808-/18. Заставою за цим договором забезпечується виконання ТОВ «БК «Чабаниміськбуд» зобов'язань за договором купівлі-продажу цінних паперів №БВ-221/18 від 28.08.18р. на суму 7 526 тис. грн. Враховуючи наведене, очікувані кредитні збитки по даній дебіторській заборгованості на дату балансу відсутні.

Торговельна дебіторська заборгованість складається із дебіторської заборгованості за надані послуги з управління активами у розмірі 90 тис. грн. Погашення заборгованості відбудеться протягом 90 днів у 2019 р.

Дебіторська заборгованість по розрахункам з постачальниками – це короткострокова дебіторська заборгованість яка виникла від сплати рахунків

постачальникам за січень 2019 року за оренду офісу та послуги зв'язку за умовами укладених з ними угод у розмірі 20 тис. грн. Послуги будуть надані Товариству у січні 2019 року.

Станом на 31 грудня 2018 та 2017 років знецінення дебіторської заборгованості не було.

Станом на 31 грудня 2018 року дебіторська заборгованість з простроченим терміном погашення відсутня.

Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу. На 31.12.2018р. по всій іншій дебіторській заборгованості кредитний ризик дуже низький і з врахуванням наявності договору застави резерв на покриття майбутніх очікуваних збитків не нараховувався і у фінансовій звітності не відображений.

6.11. Власний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року та 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал Товариства складає 7 500 тис. грн.

Структура власного капіталу:

Найменування статті	Станом на 31.12.2018р.	Станом на 31.12.2017р.
Статутний капітал	7 500	7 500
Резервний капітал	10	5
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	307	202
Всього власний капітал	7 817	7 707

6.13. Короткострокові забезпечення

Короткострокові забезпечення Товариства складаються з резерву на оплату відпусток та резерву майбутніх платежів. Залишки резервів на звітні дати наступні:

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Резерв відпусток	98	80
Резерв майбутніх платежів	22	16
Всього	120	96

Протягом звітного року Товариство використало резерв на оплату відпусток у розмірі 18 тис. грн. і на оплату майбутніх платежів 14 тис. грн. Нараховано резерву в 2018 році на оплату відпусток 36 тис. грн. і на оплату майбутніх платежів 20 тис. грн.

6.14. Виплати персоналу.

Протягом 2018 року працівникам Товариства нараховувалась та виплачувалась заробітна плата згідно штатного розкладу. На кінець 2018 року поточні зобов'язання за розрахунками з оплати праці за другу половину грудня 2018р. становлять 7 тис. грн. В 2018 році нараховано заробітної плати з оплатою

відпусток 382,2 тис. грн., виплачено заробітної плати за вирахуванням податків 300,0 тис. грн.

6.15. Оренда

Протягом звітного року Товариство не уклало угод фінансової оренди.

Станом на 31.12.2018 року в Товаристві діє угода з операційної оренди нежитлового офісного приміщення з ПрАТ «Укргіпроцукор». Строк дії договору з оренди офісного приміщення обмежено одним роком у зв'язку із необхідністю щорічного переукладання договору.

Протягом всього строку оренди цей необоротний актив не амортизується. Утримання та експлуатація отриманих в операційну оренду необоротних активів здійснюється згідно умов договору оренди. Нараховано та сплачено орендних платежів протягом 2018 та 2017 років 174 тис. грн. та 167 тис. грн. відповідно.

6.16. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

Торговельна та інша кредиторська заборгованість представлена в наступній таблиці.

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Торговельна кредиторська заборгованість	4	-
Розрахунки з бюджетом	25	22
Заробітна плата та соціальні внески	9	-
Всього кредиторська заборгованість	38	22

Торговельна кредиторська заборгованість у розмірі 4 тис. грн. – це заборгованість за отримані у грудні 2018р. послуги.

Вся кредиторська заборгованість є поточною. Кредиторська заборгованість з простроченим терміном розрахунків відсутня.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому

фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, і як результат, економічної нестабільності, що має місце на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва, виходячи з наявних обставин та інформації, якою Товариство володіє на дату балансу, кредитний ризик для фінансових активів Товариства визначений як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів. Враховуючи той факт, що поточна дебіторська заборгованість буде погашена у лютому-березні 2019 року, і що в виконання зобов'язань по іншій дебіторській заборгованості укладено договір застави (див. прим.6.11) кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0».

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін» пов'язаними вважаються сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу, знаходиться під спільним контролем або може мати суттєвий вплив при прийнятті операційних та фінансових рішень.

При розгляді кожного можливого випадку відносин з пов'язаними сторонами до уваги береться суть цих відносин, а не лише юридична форма. Умови здійснення операцій з пов'язаними сторонами встановлюються у момент здійснення операцій.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

До пов'язаних осіб Товариства в 2018 році належать:

- юридична особа - його засновник ТОВ «Компанія «Деметра»

- юридична особа ПАТ «КУА «Національний резерв» (власник частки в статутному капіталі ТОВ «Компанія «Деметра» у розмірі 24,5%
 - фізична особа директор Товариства Петльовський А.Л.
 - фізична особа Романюк А.Г. (власник частки в статутному капіталі ТОВ «Компанія «Деметра» у розмірі 65,5%)
 - фізична особа Курочкін А.В. (власник частки в статутному капіталі ТОВ «Компанія «Деметра» у розмірі 10,0%).
- Кінцевий бенефіціар – Романюк А.Г., громадянин України.
 В звітному році були проведені наступні операції з пов'язаними особами:

	2018 рік		2017 рік	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	7 526	7 526
Нарахована заробітна плата провідному управлінському персоналу	71	280	63	231
Короткострокові виплати працівникам	-	102	-	131

Дебіторська заборгованість ТОВ «Компанія «Деметра» станом на 31 грудня 2017 р. у розмірі 7 526 тис. грн. було погашено у серпні 2018 року.

До провідного управлінського персоналу відносяться директор Товариства та його заступники, головний бухгалтер. Нарахування заробітної плати керівництву Товариства та іншому управлінському персоналу за період з 01.01.2018 по 31.12.2018 р. відображено в таблиці, заробітну плату виплачено вчасно.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом його діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у мінливому ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних та об'єктивних чинників, вірогідність і напрям впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо.

До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки до запитання в банках, дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків є оцінка Товариством кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Грошові кошти розміщені в фінансових установах, які, як вважається, мають мінімальний ризик невиконання зобов'язань на момент внесення коштів.

Товариство відображає за нульовою вартістю депозит у розмірі 1 тис. грн., розміщений в ПАТ «Радикал Банк», оскільки зазначений банк знаходиться в стадії ліквідації.

Станом на 31.12.2018 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів та перед контрагентами;
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за національною рейтинговою шкалою;

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх трьох років.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Станом на кінець 2018 року Товариство не мало активів, які чутливі і підпадають під цінові ризики, тому аналіз чутливості не проводився.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Товариство не має фінансових інструментів, номінованих в іноземній валюті, тому аналіз чутливості валютного ризику не проводився.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок.

Товариство не має активів, розміщених у боргових фінансових інструментах.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Основними цілями управління ризиком ліквідності є упередження дефіциту ліквідних коштів для виконання грошових зобов'язань у повному обсязі та в установлені строки, здійснення невідкладних заходів щодо мінімізації негативних наслідків прояву ризику ліквідності.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською

заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2018 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	4	-	-	-	-	4
Поточна кредиторська заборгованість перед бюджетом	-	25	-	-	-	25
Поточна кредиторська заборгованість по виплаті заробітної плати та розрахунки зі страхування	9	-	-	-	-	9
Всього	13	25	-	-	-	38
Рік, що закінчився 31 грудня 2017 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	-	-	-	-	-	-
Поточна кредиторська заборгованість перед бюджетом	-	22	-	-	-	22
Поточна кредиторська заборгованість по виплаті заробітної плати та розрахунки зі страхування	-	-	-	-	-	-
Всього	-	22	-	-	-	22

Станом на 31 грудня 2018 року в Товаристві існує кредиторська заборгованість у розмірі 38 тис. грн., строк оплати якої становить від одного до трьох місяців після дати балансу. Аналіз дебіторської заборгованості Товариства показує, що прогнозованим в цей період є надходження грошових коштів в розмірі 76 тис. грн. щомісяця, що покриває поточну кредиторську заборгованість у повному обсязі.

7.4. Управління капіталом

Управління капіталом – це система принципів і методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним його формуванням з

різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у господарській діяльності підприємства. Тобто, управління капіталом – це вплив суб'єкта ринку (тобто підприємства) на об'єкт управління (тобто капітал) з метою ефективного та оптимального використання цього об'єкта для ведення господарської діяльності суб'єкта.

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- Формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку товариства;

- збереження спроможності товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та здійснювало виплати іншим зацікавленим сторонам;

- забезпечення належного прибутку учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги товариства, що відповідають плановому рівню ризику.

- забезпечення достатнього рівня фінансового контролю над товариством з боку його засновників.

- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

За результатами діяльності Товариства у 2018 р. його власний капітал порівняно з 2017 роком збільшився на 110 тис. грн. і станом на 31.12.2018р. становить 7817 тис. грн., в тому числі зареєстрований (пайовий капітал) 7500грн., резервний капітал 10 тис. грн., нерозподілений прибуток 307 тис. грн.

В 2018 році був нарахований резервний капітал у розмірі 5 тисяч гривень за рахунок невикористаного прибутку за 2017 рік.

Вартість чистих активів Товариства більша від його статутного капіталу. Товариство дотримується вимог п.4 ст.145 Цивільного кодексу України та ліцензійних умов діяльності, як компанії по управлінню активами стосовно розміру вартості чистих активів.

7.5. Пруденційні показники за 2018 рік

Розрахунок пруденційних нормативів здійснюється в КУА згідно «Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затвердженому Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 01.10.2015 р. №1597.

Показники по пруденційним нормативам, що застосовуються до компаній з управління активами на 31.12.2018р., порівняно на 31.12.2017р.:

ТОВ «КУА «СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ»
Примітки до фінансової звітності за 2018 рік

	Розрахункове значення станом на 31.12.2018 р.	Розрахункове значення станом на 31.12.2017 р.	Нормативне значення станом на 31.12.2018 р.	Нормативне значення станом на 31.12.2017 р.	Висновок
Показник мінімального розміру власних коштів, грн.	7 706 903,68	7 605 128,65	>= 3,5 млн. грн.	>= 3,5 млн. грн.	Вимоги дотримано
Норматив достатності власних коштів, коефіцієнт	39,4675	48,0432	>= 1,0	>= 1,0	Вимоги дотримано
Коефіцієнт покриття операційного ризику	68,2174	82,4955	>= 1,0	>= 1,0	Вимоги дотримано
Коефіцієнт фінансової стійкості	0,9802	0,9849	>= 0,5	>= 0,5	Вимоги дотримано

7.6. Служба внутрішнього аудиту (контролю)

Служба внутрішнього аудиту (контролю) Товариства - це окрема особа, що проводить внутрішній аудит Товариства та призначається рішенням Загальних зборів Товариства, підпорядковується та звітує перед ними.

Служба внутрішнього аудиту Товариства організаційно не залежить від інших підрозділів Товариства.

Діяльність служби внутрішнього аудиту (контролю) здійснюється згідно Положення про службу внутрішнього аудиту Товариства. Положення затверджується рішенням Загальних зборів Товариства та визначає статус, функціональні обов'язки, повноваження служби внутрішнього аудиту.

7.7. Події після Балансу

В періоді, що відбувався після звітної дати (31.12.2018р.) і датою затвердження фінансової звітності, підготовленої для оприлюднення, подій, які могли б істотно вплинути на фінансовий стан Товариства не відбувалося.

Директор
ТОВ «КУА «Стратегія розвитку»

Головний бухгалтер
ТОВ «КУА «Стратегія розвитку»



Петльовський А.Л.

Ярмак В.М.